

Dr. Ante Cividini:

Liepa naša domovina

Posvećeno uzornoj Hrvatici gđi Olgi Jurčić

Još časak, dva — i eto nas na mostu. Ima nas ostaju vile, kućerci i gojbe, a pred nama se vije Sava kao srebren pás, miline ti okružava i nosi ti glas kroz doline Posavine, naše mile domovine. (Preradović, Samobor.)

Ahat tu je bio nekada prevoz, tu je bio Savski brod. Tu su nekada heroji ilirskog pokreta stresali posljednji prah s obočice svoje, da ne bi natrunili zelen-saga tog kraja. Tu je Senoa »izbrisao iz pameti sve ljepote i crne uspomene zagrebačke«, da čisti, bez truna u srcu, stupi u hram svete prirode ove. I ja evo, kao nekada Vraz, stojim zapanjen ovdje i šapćem: »Sred zemlje hrvatske bio se grad vidjeva...« Stojim, gledam i — gledam...

»Hrlo se vije Sava pod mladim žutim vrbinjem, bješčeći od sunčanoga svjetla. Kud ti oko siže, vidiš mladu strn, živo zelenilo bujnih livada i gajeva, a sred te ravnice možeš lako razabrati, kako biela snala poljem koraca, kako konjik juri cestom, kako viti, visoki jablan, stojeći samotni sred ravna polja stere svoju sjenu po svietlom zelenilu. Eno na jugu orijalike gromade sa sto svietlih i tamnih zagiba. To je Okička gora. Iz rebra joj skočilo samotno brdo, a na glavici se peri u čisto nebo Okić-grad. — (Senoa, »Seljačka buna« III.)

Zar nije to ona pečina, na koju je sudbom dospjela Palbe tražeći Amora svo-ga? »Zidina je ondje pušta — noćju uzduž stiena mune kadšto sjenal — Što tu noćnu sjenu gonil ruševina oko tih, da li morda suze roni i za kakvi težki grieh, toga doznat nije moći, to je tajna crne noći. — Tko je ondje gospodovo, tko mu bio mili gost, je li liepo po rod snovo u nebo al gradeć most? — Toga doznat nije moći, to je tajna crne noći. (Trnski, Okić-grad.)

Kad noć se tiha spusti, a mjesec trakom izljubi vrhunco, u do se spušta Zefir niz stienu, niz strminu, na dašku noseć sladki teret — Palbu. U plamu bukne Tepec, Hajdovčak, i Stražnik, a Gradna hrli, krije se i drhće, jer nosi tajnu, sladku tajnu. U šaptu tihe noći ko svek se čuje čaša, a u tom sveku zov: »Donesite ambrozije, nektara! Otvorite hlice na Gizniku i Oreščaku! Spremite balsam sa Griča, Sitnice, Gradišćal! Sipijite gantrože, ruhticu i holer! Navinite hlice s dangube i bajsa! Sad će Palba doći, da se s Erom roći. «

Mašto, bujna mašto, kuda me zavede? Zar ne, da si tako zavela i mudraca, koji je u »Novoj Helozi« usudio se reći, da je ženevski kraj najljepši, da oko ljepšeg nikad vidjelo nije. A što bi tek rekao, da je vidio ovaj kraj? — Što je ženevsko jezero spram ove raskošne ravni, kojom Tepec i Padež proslipju vode svoje.

»Krasan li si moj kraju!« (Vraz, Djulabije.). »Tvojih polja plodno krilo, tvoj mirisni sad, tvojih gora zelenilo i tvoj stari

grad, sve je s tobom liepo složno, da bit ljepše nije možno!« (Preradović, Samobor.)

»Ti uzorak si u dražesti svojoj
Hrvatu nebom dane domovine:
Ni umjetnička duša ne zamisli
U mašti bujnoj bajnije miline.«

(Tugomir Hrvat — Bošnjak.)

Razumijem taj čas pjesnike roda moga. Razumijem, kako i zašto se upravo ovdje mogla roditi pjesma »Još Hrvatska nij' propala«, zašto su ovdje postale »Djulabije«, zašto su baš ovdje toliki pjesnici samoborci i nesamoborci nalazili mir i sreću. To je vilinski kraj.

»Kao zelen vienac vije se velja Okička gora, puna ljepote, puna divote po zemlji Hrvatskoj. Prodol i vrh, žuma i polje zamjenjuju se čarobitom mienom, nižu se skladno kao ogromni talasi pravječnoga mora, da se oko zanešeno divi veličju prirode. A ponikne li zenica dublje u goraku krasotu, uzplamtli duša, tone srdce u milju i nehotice otimlje se ustima kilik: »Liepa si, divna si, oj majko naša, oj zemljo Hrvatska!« Il te je svetvorna sila htjela ostaviti zemlji kao uspomenu zlatnog vieka, il te je divno ukrasila, da budeš alem-čašom, u koju padaju kroz vjekove krvave suze tvojih sinova. Al čemu ulaziti u razlog tvojoj ljepoti? Da si krasna, kaže nam oko, da te ljubimo, kuca nam srdce, jer u tebi roditi se, a tebe ne ljubiti, bio bi grieh do Bogat«

(Svrčetak alioli.)

Dr. Milan Bogdanović

II.

U službi grada Zagreba bio je Bogdanović od travnja 1901. do konca listopada 1939. Prošao je sve stupanje službe od provednog vještbenika do zamjenika. Radio je u ovim granama gradске uprave, najviše kao taj predsjednik i politički odjelnik. Bio je na glasu kao savjestan i osobito sposoban činovnik, pa je 1928. goj. imenovan ravnateljom magistrata, koje je službu vrlio do svoja umirovljenja 1939. godine.

Bogdanović je bio intelektualni zračnik, do-koval otac i savjetodavac u mnogim životnim pitanjima grada Zagreba. Izradio je veći broj gradskih organizacija i drugih ustanova, služio građevinskom projekom na grad Zagreb, Almonah Zagreb od goj. 1916., a suradivao je kao zamjenik uprave na vrhu grad-ke službe i raznih privrednih. Veći gojine radio je i na polju gradskog redarstva, to pravo odgovor- naju obavljajući gradskih savjetnika.

Veliki je i njegov doprinos na republikanskoj osnovi grada Zagreba. Prva njegovu političku pro- vodnju je novo ustanovljeno magistratsko tijelo i o-

lica, kod čega mu je dobro došlo njegovo temeljito poznavanje hrvatske političke i kulturne poviesti.

Uz ovu službu kod grada radio je Bogdanović mnogo i na polju društvenom i strukovno-publicis- tičkom. Bio je predsjednik Kluba pravnika, glavni tajnik i duša Saveza gradova (1927.—1938.), a vrlio je razne funkcije i u Društvu gradskih činovnika. Bio je urednik časopisa »Gradska občina«, odgovorni urednik »Činovničkog vjestnika« i suradnik »Grad- skog vjestnika«. U tim je časopisima poznatom svo- jom savjestivošću obradio mnoge stručne teme kao: Zakon o gradskim občinama, Statut za službenike gradskih obćina, Statut o uređenju gradske uprave i dr.

III.

Kakvog je Bogdanovićev rad u službi grada Zagreba, a i izvan na stručnom polju, bio volik i važan, ne smetaje na njega ni njegov književni rad. Može se činiti reći, da je taj na hrvatsku obćinost, doznat izvan, bio još važniji i veći.

Izvanredno djelo napisao je Bogdanović malo- stobaniti gojopis, gojopis-dokumenta komedija u 16 čina, koje je napisao još prije prvoga svjetskoga

rata, valjano je dramsko djelo, pa ga je nagradila i Matica hrvat. kazališnih dobrovoljaca. Uslied ta- dašnjih političkih prilika ipak mu nije pošlo za ru- kom dovesti to djelo na pozornicu, što je svakako šteta, jer je naša dramska književnost baš u toj vrsti komedije vrlo oskudna.

Osim ove komedije napisao je još nekoliko dramskih djela, koja međutim nije smatrao zrelima za javnost, pa ih nije ni objelodanjivao. Od izvornih radova izveden mu je na pozornici Prolog prizorima Kukuljevićeve drama »Juran i Solijac«, u slavu sto- godišnjice prve hrvatske predstave u starom ka- zalištu na Markovom trgu, 3. XII. 1940.

Mnogo više pozorišnog uspjeha imao je Bog- danović sa svojim prievodima kazališnih djela. Pre- vadao je s njemačkog, engleskog, francuzkog, tali- janskog, mađarskog, ruskog, češkog i slovenskog je- zika. Najvažniji njegov prevodilački rad, zapravo nje- gov glavni književni i životni posao, su njegovi u- zorni prievodi djela najvećega dramatika svijta vre- mena Shakespeara.

Od 33 Shakespeareovih drama došlo je Bog- danović prevesti njih 17. (»Oteloo, »Kralj Lear«, »Ju- lije Cezar«, »Ilika tri kralja, ili kako hoćete«, »Ukro-

BILJGOVANJE RAČUNA

Temeljem naloga Ministarstva državne riznice svaki je prodavač robe potrošaču dužan izdati račun za nabavljenu robu biljegovan prema količini svote za koju je roba nabavljena.

Kako su prikladnici, naročito trgovci i obrtnici, shvatili isti nalog tako, da jednostavno napišu svotu, stave i ponište biljeg — to se u buduće naređuje, da svaki prodavač robe, naročito trgovac mora kod izpostave računa za nabavljenu robu napisati ime i prezime potrošača, broj potrošačke knjižice istoga, vrstu i količinu robe, cijenju za koliko je roba nabavljena sa podpisom i žigom tvrdke gdje je roba nabavljena, te datumom nabave i isporuke iste.

Istovremeno pak svaki potrošač učini li mu se sumnjiva nabavna cijena robe, učiniti će zapisnik kod nadležnog občinskog poglavarstva, odnosno kotarske oblasti i račun priklopiti po mogućnosti uzorak robe.

Ovo naročito vrijedi za tekstil, kožu, opreku i ostale predmete čija je nabava ograničena, jer je u zadnje doba primjećeno, da sami obrtnici izpostavljaju krive račune sa manjom naznakom plaćene svote, te time čine dva prekršaja i to financijski, jer stavljaju manji biljeg nego što je propisano i drugo prekršaj propisa o maksimiranju cijena, jer stavljaju na račune stvarnu cijenu vrijednosti robe, a robu naplaćuju po lihvarsko nedozvoljenim cijenama.

Da bi se gornjem stalo na kraj, naslov će pozvati občinska poglavarstva da višekratno javno upozore pučanstvo, da zahtjeva točne račune, te svakoga pozvati na suradnju sa vlastima, da se špekuliranje i lihvarjenje svedu na što manju mjeru.

Osim toga kotarska će oblast preko svojih nadležnih organa nadzirati izpravnost provedbe ovoga naloga, a protiv svakog prekršitelja postupati punom strogošću zakona.

UZ ANINO.

Kako će veselo danas zazvoniti zvona
Na briegu iznad mjesta mogal...
Hoće li se oko Tvoje
Suzom kojom
Sjetiti dragoga svoga?

Mnogo će ljudi pohoditi to mjesto
I stara i mlada — sve kreće
Koliko će se rječih izreči tog dana
Ljubavi, vjere
I uzdaha punih sreće!

čena goropadnica», «Rikard III.», «Oluj», «Mnogo vike ni zašto», «Romeo i Julija», «Hamlet», «Antonije i Kleopatra», «Mletački trgovac», «Zimaka priča», «San ljetne noći», «Koriolan», «Komedija zabluda» i «Konac djelo krasie, dok se njegova vruća želja, da našoj kulturnoj javnosti dade čitavog Shakespearea na hrvatskom jeziku, poradi bolesti nažalost nije izpunila.

Od spomenutih prijevoda prvih devet je izdala Matica hrvatska, a jedan («Hamlet») Kazališna biblioteka, dok ostali još čekaju na nakladnika (vjerojatno će to biti Matica hrvatska «Svjetski pisci»), a «Koriolan» i «Antonije i Kleopatra» osim toga još i na prikazivanja u kazalištu, za koje su bili naručeni.

Tiskana izdanja svojih prijevoda Shakespearea popratilo je Bogdanović uvodima, u kojima u sažetom obliku i na popularan način daje analizu karaktera glavnih lica te povijesne i kritičke podatke potrebne za razumijevanje dotične drame.

(Svršit će se)

Čuje se pjesma, veselje žamor,
Puni dragosti ljetnoga dana
Radost svud vlada, a gore na briegu
Mirno sve promatra
Mala kapelica sv. Ana.

Mnogi su gore dolaziti znali
Al ne će ih biti sada....
U borof su pali i srca dali
Za grudu svoju
Nad njima mir vječni već vlada....

.... i polako će se spuštati mrak
Sa briega preko mjesta moga....
Hoće li se tada oko Tvoje
Suzom kojom
Sjetiti dragoga svoga?....

M. V.

IZ LOGORA USTAŠKE MLADEŽI

Na znanje

svim naukodavcima i poslodavcima.

Nalogom Središnjice Ureda Za Zaštitu Radničke Mladeži u Zagrebu, a po uzoru Zagreba i ostalih mjesta u državi, naučnik ne može položiti pomoćnički ispit, odnosno dobiti pomoćničku knjigu, a niti može stupiti u nauk i sklopiti naukovni ugovor, ako nije pripadnik Ustaške Mladeži, i ako ne pohađa redovito sastanke.

Svezano sa gornjim, ovaj Ured obavijestio je obrtnu i trgovačku postroju, da se nitko ne može primiti u nauk, odnosno sklopiti naukovni ugovor, što ne doprinese potvrdu Tabora mladeži, da je pripadnik pokreta mladeži, i da redovito pohađa sastanke. — Nadalje, nitko ne može biti propušten pomoćničkom ispitu, a niti dobiti pomoćničku knjigu, ako ne doprinese potvrdu Ureda za zaštitu radničke mladeži, da je kroz cijelo vrijeme naukovanja redovito pohađao sastanke i obvezatno nastupe Ustaške Mladeži.

Sastanci se održavaju svakog petka u pol 8 sati na večer.

Obzirom na gornje, uljudno molimo naukodavce i poslodavce, da s time upoznaju svoje naučnike i mlade radnike.

Oni naučnici, koji još do sada nisu upisani u pokret mladeži, mogu to učiniti svakog dana prije podne od 9—12 sati, osim nedjelje i blagdana, u uredovnici Logora Mladeži u „Hrvat. domu“.

Nadam se punom razumijevanju naukodavaca i poslodavaca i samo tako moći ćemo biti uvijek

Za Poglavnika i Dom spremni!
Logornik Mladeži

■■■■■■■■■■

NAD GROBOM MLADE MAJKE . . .

Nema više naše drage Ankice — ostavila nas je, da se preseli mlada u vječnost, u bolji drugi život, daleko od svih opasnosti i pokvarenosti.

Ugasnula je tako iznenada, da smo ostali zaprepašteni svi, koji smo je poznavali, nevjerujući: da je ostavila za uvijek svoju dragu dječicu, dva draga i nedužna anđelka, te nas, njezine drugarice i drugove, za koje je uvijek imala u spremi ljubazan osmjeh i dragu toplu rječ, punu utjehe kakovu može samo profinjeno žensko srce dati.

Tragična ju sudbina zadesila, na povratku od dragih roditelja, k njezinoj dragoj dječici i suprugu, u dragi i drugi dom, u ubavi naš Samobor.

Žalostni prizori dnevnih napadaja na mirne putnike, prouzročili su: da su se dva topla oka naše dobre družice Ankice, za uvijek ugasnula, a dvoje nejačadi ostalo, bez vrijedne i poštivne majke.

Lahka budi hrvatska gruda našoj Ankici, dok će njezina čista sjena i nadalje živjeti među nama.

Raztuženoj obitelji iskreno sautešće!

Samobor, 28. VII. 1943.

Anica Sepić

Viesti

Knjiga «Samobor» je izašla.

Na 312 velikih stranica dubokom izpunjenih gradivom donosi 57 radnja o Samoboru od 33 pisca, izvorne crteže izrađene za ovu knjigu od 3 slikara i mnogo svjetlo-pisanih animaka, ukupno 110. slika, od kojih gdjekoja sadrži i po 2 i 3, čak 42 slike! — Makar je znatno poskupio tisk i cprema knjige te su troškovi izdanja mnogo veći od predviđenih, dostavlja se knjiga predplatnicima bez svake nadoplate, tvrdo uvezana onima, koji su se bili predplatili na tvrdo uvezanu.

To je omogućeno i time, što su i pisci i slikari i amateri, koji su snimali svjetlo-pisane snimke, sve radili sasvim besplatno za Samobor. — Knjizi je cijena 300.— Kn. Dobiva se u knjižarama. Može se naručiti i preko uprave «Samoborskog lista».

Aninsko proštenje.

Povodom Aninskog proštenja koje će se održati u Samoboru 1. kolovoza propisala je kotarska oblast u Samoboru ove odredbe:

Na proštenje mogu doći samo one osobe koje su snabdjevene valjanim osobnim izkaznicama u koliko su sa područja kotara Samobora, a drugi ako imaju propisne propustnice.

Točenje pića na prošteništu i okolici dozvoljeno je samo do 6 sati popodne, a nitko se poslije 7 sati popodne nesmije više zadržavati u perivoju gdje se proštenje održava ili u tamošnjim lokalima.

Osobama koje su u pripitom stanju najstrože je zabranjeno davanje pića bilo na proštenju bilo u kojem lokalima.

Stranci imaju toga dana najkasnije do 8 sati na večer napustiti Samobor.

Tko se ogriješ o ove odredbe bit će uhićen te najstrože kažnjen.

Na znanje.

Glavno ravnateljstvo sa javni red i sigurnost, odredilo je u interesu reda i sigurnosti, da sve osobe koje putuju izvan područja svoga kotara pješice, kolima ili dvokolicom u mjestu spadajuća pod obćine drugog kotara moraju imati propustnice izdane po kotarskoj oblasti.

Ove putne isprave ne će vrijediti na putovanje željeznicom ili osmoventnim-cestovnicama.

Povrh propustnice svaki mora imati svoju osobnu iskaznicu sa slikom.

Preko savakim mostom.

Veliki župa Prigorje, objavljuje, da je prolaz savakim kolnim mostom u Podgorcu dozvoljen građaninom osobama od 9 sati u jutro do 22 sati na večer u izvan ovoga vremena samo sa propustnicom Zepovjedništva grada Zagreba ili sa propustnicom savemilke Njemačke vojske.

Popravak Staroga grada.

Upozoruje se građanstvo, da se vrlo radnje oko popravka starog grada Samobora, pa se smijeva da se nitko ne približuje i ne vadi u Stari grad, jer se tako može dogoditi, da tko nastrada ujedni odrona kamena.

Premještaje.

Tajnik HRS-a u Samoboru g. Marko Vukasović premješten je za poslovnog tajnika i izvjestitelja za Veliku župu Vuku u Zemun.

Potvrda na samostalno upravljanje ljekarnom.

Odlukom Ministarstva unutarnjih poslova — Glavno ravnateljstvo za zdravstvo R. Z. br. 32438 — 1943. od 6. srpnja 1943. izdaje se g. mr. ph. Batistić Dragutinu ml. iz Zagreba, potvrda, da ima pravo na samostalno upravljanje ljekarnom.

† **Katica Neumann rođ. Ariavi,**

supruga trgovca kožom i vlasnika tvornice za izradbu kože g. Mavre Neumanna preminula je 25. pr. mj. u 57. godini života.

Sproved joj je bio 26. pr. mj. pa su pokojnicu do posljednjeg počivališta sproveli mnogobrojni naši građani i građanke svih staleža te seljaštvo i brojni rođaci i znanci iz Zagreba a H. P. D. »Radić« iz Zagreba korporativno, pa se na otvorenom grobu oprostilo tužaljkom.

Kako je pokojnica rado pomagala sva naša kulturna, prosvjetna i humana društva to su joj i ova korporativno izkazala posljednju počast odpravivši je do posljednjeg počivališta, a H. P. D. »Jeka« i naša Glasba oprostili se tužaljka.

Pokojna gđa Neumann bila je dobre, blage i plemenite duše. Svakoga je i u poslovnoj stvari a i privatno usrdno susretala i ljubazno primala. Radi ovih lijepih svojstava stekla je sveopće poštovanje i poslovnih i građanskih i seljačkih krugova.

Plemenitoj pokojnici bila lahka zemlja a raztuženoj porodici naše iskreno saučestje!

† **Katarina Librić,**

posjednica, preminula je 26. pr. mj. u 81. godini života.

Pokojnica bila je dobra majka i gospodarica, pa je uzorno odgojila svoju djecu. Sahranjena je na župnom groblju uz veliko učestje našeg građanstva. — Lahka joj zemlja a raztuženoj porodici naše saučestje!

Hrvatskom Crvenom križu u Samoboru

darovali su gg. Jurčić Vladimir, Ivan Bilčan, Leo Špigelski i Sokolović Mijo svotu od 600.— Kuna.

† **Milko Rusan.**

8. pr. mj. pao je u borbi za slobodu Nezavisne Države Hrvatske Ustale Mirko Rusan. — Sahranjen je na župnom groblju u subotu 10. pr. mj.

Mirko Rusan je nis godina radio kao namještenik u trgovini A. Cizi u Samoboru, gdje je svojom spremom i lijepim načinom obradnje stekao sveopće poštovanje.

Saređivao je u našim društvima narodno puz u bivšem »Hrvat. Sokolu«, planinarskom društvu, kojemu bijaše dugogodišnji blagajnik i H. P. D. »Jeka« kao izvršitelj čina.

Na dan pogrebe — našeg Milka — imao ga prijatelji od drugosti svake — okupio se velik broj građana i seljaka na groblju da mu učestvovala počast. — Svečanost oprostila se pokojnicu tužaljkom a tako tako i naša Glasba.

Na otvorenom grobu oprostilo se u našim društvima: Hrvatski planinari, društvo »Samobor« g. M. Jurčić, vrlo dragovoljno i s punom spomenom našim svečanim postupkom oprostilo se pokojnicu i naša Glasba.

Crtež ratnog izvjestitelja Wigforssa: vojnici oružja SS osvajaju u jurišu sovjetske postave. (ES)

Vrednom pokojniku neka je lahka Hrvatska gruda koju je žarko ljubio a raztuženoj rodbini naše iskreno saučestje!

AUTOBUS ZAGREB — SAMOBOR

Polazi iz Samobora u Zagreb u 7.00, 9.00, 14.00 i 18.30 sati.

Polazi iz Zagreba u Samobor u 8.00, 12.30, 15.00 i 19.30 sati.

Dar »Sirotištu«.

Umjesto vienca na odar pok. Emiliji Ruiz de Roxas darovao je »Sirotištu« č. sestara 1.000 Kuna g. Mirko Kozlovac, zubar-dentista iz Zagreba.

U spomen smrti gđe Neumann Katicice darovali su g. Mavro Neuman 4.000 Kn; g. Ariavi, brat pokojnice 2.000 Kn i gđa Olga Fresl 500 Kn. — Na darovima najljepše zahvaljuje uprava.

† **Tomo Pavličić,**

namještenik trgovine M. Norić u Samoboru, umro je u bolnici u Pakracu od zadobivenih rana u obrani Domovine protiv odmetnika.

Sahranjen je na našem groblju uz veliko učestje našeg građanstva. Ostavlja suprugu i kćerku Nadicu. — Lahka mu Hrvatska zemlja, a raztuženoj porodici naše saučestje!

† **Alojs Lovasić i Josip Lovasić.**

Kako je Ustalski Logor u Samoboru javio, poginuli su 13. pr. mj. poslije podne od sločnjačke ruke braća Ustale Alojs Lovasić, Tabornik Ustalskog Tabora Sv. Nedjelja i Josip Lovasić.

Sproved hrvatskih narodnih boraca obavijen je 13. pr. mj., kome su prisustvovali brojni prijatelji i znanci pokojnika. Sahranjeni su u Sv. Nedjelji. — Pokoj im vječni!

Dar društva.

Povodom smrti gđe Katicice Neumann, podijeljena su našim društvima veće novčane podpore kako ih je pokojnica odredila i to: H. P. D. »Jeka«; Dobrov. vatrogasnom društvu; Obiteljno-rodoljubnom društvu »Napredak«; Glasbi »Hrvat. pučke kapelice« i »Glasba«; »Hrvat. pučkoj kapelici« i »Glasbi«; Vojno-veteranskom društvu »Dana Jekić«; Društvu »Hrvat. intelektualnih radnika«; »Hrvat.«; »Hrvat.«; G. K. K. K.; Hrvatski planinarski društvo »Japčić«; Hrvatski planinarski društvo »K. K. K.«; Društvo »Hrvat.«

Sv. Filipa i Jakoba, Sv. Jurja, Sv. Josipa i Sv. Vida; Ubožkoj zakladi občine Samobor; »Langovoj zakladi« siromašne škol djece; Samostanu č. oo. franjevaca i župnom uredu u Samoboru.

Uprave društava i ustanova na liepom daru usrdno zahvaljuju.

† **Josip Grahovac,**

porezni činovnik u Samoboru umro je 22. pr. mj. u Koprivnici nakon duge i teške bolesti u 34. godini života.

Bio je dobar i vrtan činovnik. Ostavlja suprugu gđu Cvietu rođ. Martinović i sinčića Juricu. — Lahka mu zemlja!

Pokornička devetnica za mir.

Po odredbi zagreb. nadbiskupa održana je za samoboraku župu pokornička i naknadna pobožnost u župnoj crkvi kroz 9 dana i to od 23. do 31. srpnja u 8 sati na večer. Uz prigodnu propovjed vjernici su zajednički pred izloženim presv. oltar. Sakramentom molili Litanije lauretanske i posebnu molitvu u čast prečistom Srdcu Marijnu kao naknadu za uvrede Bogu grješima nanesene, i za skori svršetak rata i za mir.

Svakog dana molila se žalostna Krunica, a onda je podijeljen blagoslov s Presvetim. Za čitave devetnice, koju je posjećivao liepi broj građanstva, pjevao je Zbor č. sestara uz pratnju g. Fresla na orguljama. Devetnica je završena pokorničkom procesijom iz župne crkve na Kalvariju te posvetom cijele župe neokaljanom Srdcu Majke Božje.

Samoborske hodočasnice u Mariju Bistricu.

Naši hodočasnici polaze u tri skupine. 2. kolovozu u ponedjeljak pješaci — nakon sv. mise u 4 sata u jutro u župnoj crkvi — kreću u procesiji do Reiserova dvora a onda putuju dalje predvođeni vodičom, koji imade kod sebe popis hodočasnika i zajedničku propustnicu.

Druga skupina putuje vlakom iz Poduzeda u utorak 3. kolovozu oko 1 sat po podne na Zlatar Bistrica pod vodstvom vodiča sa zajedničkom propustnicom sa sve pripadnicima te skupine.

U uredu 4. kolovozu polazi treća skupina i to ranoj vlakom iz Poduzeda u jutro sa svojim vodičom na čelu i jednom zajedničkom propustnicom.

Hodočasnici svih skupina vraćaju se većinom 4. kolovoza pod večer vlakom iz Zlatar Bistrice i onda posebnim vlakom Samoborske željeznice iz Podsuseda u Samobor, ako bude dovoljan broj putnika za poseban vlak.

Hodočasticima od srca želimo sretno putovanje, uspjeh njihovih zavjeta i prečnja, te sretan povratak. — U četvrtak 5. kolovoza kreće hodočasnička procesija u 7 sati poslije podne od Reizerova dvora u župnu crkvu na zahvalnu svečanost.

SLIKOKAZ »SAMOBOR«

prikazuje u mjesecu kolovozu slikopise:

31. srpnja u 8 sati, 1. kolovoza u 6 i 8 sati i 2. u 8 sati »NAPULJ, KOJI NE UMIRE«. Slikopis o Napulju i vječnim ljepotama njegovih pjesama! Uz čitav slikopis pjeva poznati pjevač Tito Schipa.

7. u 8 sati, 8. u 6 i 8 sati i 9. u 8 sati »STRAST KRVI«. Slikopis prikazuje veselu i punu zapletaja pustolovinu jednog čovjeka koji se odmetnuo u pijančevanje. U glavnoj ulozi Javor Pal, Rozsahegyi Kalmannom i Eöry Katom.

14. u 8 sati, 15. u 6 i 8 sati i 16. u 8 sati »POSLJEDNJI VERECKY«. Prema noveli Janosa Zalaberija. Sa poznatom glumicom Szeleczyk Zitom.

21. u 8 sati, 22. u 6 i 8 sati i 23. u 8 sati »NISMO SVI ANĐELI«. Slikopis, koji će Vas nasmejati do suza.

28. u 8 sati, 29. u 6 i 8 sati i 30. u 8 sati »RAZCVJETANA RUŽA«. Slikopis pun osjećaja i ljubavi.

PROSVJETA

G. Milan Katić napisao je rukopis za slikopis o Vatroslavu Lisinskom, obradivši životopis ovoga našeg glasbenog genija i tvorca prve hrvatske opere. To je naš prvi veliki slikopis Hrvatskoga državnog slikopisnog zavoda. — Uspjeh g. Katića, našeg prijatelja i bivšeg suradnika našeg lista, rado ovdje bilježimo.

Od istog pisca izašao je u posljednjem broju »Hrvatskog krugovala« novelizirani prizor iz slikopisa »Lisinski« pod naslovom: »Prosto zrakom ptica leti...!«

UMRLI U SAMOBORSKOJ ŽUPI

U mjesecu srpnju: Mirko Rusan, rođ. 1911., Samobor; Antun Ruklić, rođ. 1871., Dubrava; Tažica Pinculić, rođ. 1909., Podvrh; Marija Prosenik, rođ. 1891., Jesenice; Petar Fot, ustaša, rođ. 1912., Novi Marof; Juraj Pevec, ustaša, rođ. 1911., Petrijanci; Antonija Gjurić, rođ. 1876., Samobor; Katica Neumann, rođ. 1886., Samobor; Katarina ud. Librić, rođ. 1863., Samobor; Ana Lindić, rođ. 1913., Samobor; Branko Kunštek, vojničar, rođ. 1922., Petrovska.

»Samoborski list« izlazi svakoga 1. u mjesecu. — Predplata za god. 1943. iznosi 60.— Kn. — Uredništvo i uprava: Samobor, Livadićeva ulica br. 2. — Vlastnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Tisak »Samoborske tiskare« Slavka Šeka u Samoboru, Livadićeva ul. br. 2.

Poglavarstvo elek. i kraj. pov. trgovišta Samobor.

Temeljem odluke ureda za oblikovanje ciena i nezdica u Zagrebu broj 4947-III-1943. od 3. srpnja o. g. povećana je prodajna ciena umjetnoj stvaji Udruga za električne centralne u Zagrebu.

U skladu toga će i Obćinska električna centrala u Samoboru zaraćunavati počam od 1. srpnja o. g. niže navedene ciena:

Rasvjetna struja po Kwa Kn 1675 i potroš. 1'25
Struja za pogon u obrtu i veleobrtu " 8 — " —'12

Struja u kućanstvu za razne sprave " 12' — " —'12

Rasvjetna struja za potrošaće u Maloj Rakovici radi udaljenosti, uzdržavanja i nadzora žicovoda i gubitka na mreži Kn 1975 i potrošarina 1'25.

Pristojba za oćitanje brojila za sve potrošaće jednako po računu mjesećno po računu Kn 6.

Kućnu pomoćnicu

marijvu i ćistu, traži se za sav kućni posao osim kuhanja za Beć, k boljoj obitelji sa djecom. — Ponude na upravu »Samob. Lista« za dr. Sauer.

ZAHVALA

Prigodom smrti moje dobre i nikada ne zaboravljene majke

Katarine Librić

nemoguće mi je svima posebno zahvaliti, pa to ćinim ovim putem.

Hvala preć. g. župniku Kocijaniću, koji je miću mi pokojnicu izpratio na vjećni poćinak

Hvala g. dru. Mogutu, koji je najpripravnije priskoćio sa puno truda da pokojnicu spasi i ublaži joj tećke boli.

Hvala dobrim susjedima, koji su mi u tećkim ćasovima bili u pomoć, Vojno-veteranskom drućtvu i svim roćacima, prijateljima i znancima, koji su svojom prisućnoću uvelićali sproved, te miću mi pokojnicu izpratili do vjećnog poćivališća.

Svima još jednom hvala i od Boga plaća Samobor, 31. srpnja 1943.

Julijana Šipek
tućajća ććarica

Tražimo poćtenog i sposobnog radnika uz mjesećnu plaću. Upitati kod Zadruga hrvatskog Raćićke Podrućnica Samobor

Cvjeta Grahovac roćena Martinović javlja, da je njezin doćri i nezaboravni suprug

Josip Grahovac

porezni ćisovnik

nakon duće i tećke bolesti dne 22. srpnja o. g. zauvjeć zatvorio svoje oći.
Pokopan je u Kaprivnici 24. srpnja.

ZAHVALA

Prigodom nenadane smrti našeg dragog i neprećaljenog sina, brata, ćogora njezin i ććica

Mirka Rusana

primili smo sa svijeć stranu tećko izraza zahććća, da nam je nemoguće svakome napose zahvaliti. Zato to ćinimo ovim putem. Zahććlijujemo se s toga svima, koji su nam bilo ćime iskazali zadruga poćast, i svima koji su ga izpratili do vjećnoga poćivališća.

Naša roććna hvala i od Boga plaća.

Tućajća obćitelj Rusana

JAVNA ZAHVALA

Svim roćjacima, prijateljima i znancima, koji su moju miću i nezaboravnu supругu

Katicu Neumann roćj. Arlavi

do hladna groba izpratili, odar joj viencima i ovieććem okitili, a meni svoju sućut izrazili, budi ovime moja srdećna i topla hvala.

Napose hvala gg. dru. Angeru i dru. Mogutu koji su joj u njezinoj tećkoj bolesti bili na lieććnićkoj pomoći.

Hvala svim samoborskim drućtvima, koja su miću pokojnicu sproveda do posljednjeg poćivališća naroćito hvala H. P. D. »Jeki« i glasi Pućke ćićeonice, koji se oprostili tućajćkama od pokojnice.

Svima još jednom hvala.

Samobor 27. srpnja 1943.

Mario Neumann